

அபிராமி அந்தாதி

ஆய்வுரை

53 வது செய்யுள்

சிவாய நமவென்று சிந்தித்திருப் போர்க்
கபாய மொருநாளுமில்லை

அமர்
வைத்தீயகலாநிதி வை. கனகரத்தீனம்
அவர்கள்

சுந்தர்மடம், யாழ்ப்பாணம்.

நினைவாக வெளியிடப்பட்டது.

வெளியீடு: பழனாச்சி சபை

வழக்கம்பரை

சுழிபுரம்

1995

அபிராமி அந்தாதி ஆய்வுரை

53 வது செய்யுள்

புலவர் திரு க. சந்தானராமன் M. A.

சின்னஞ் சிறிய மருங்கினில் சாத்திய செய்யபட்டும்
பென்னம் பெரிய முலையும்முத் தாரமும் பிச்சிமொய்த்த
கன்னங் கரிய குழலும்கண் மூன்றும் கருத்தில்வைத்துத்
தன்னந் தனியிருப் பார்க்கிது போலும் தவமில்லையே.

அ. சின்னஞ் சிறிய மருங்கினில் சாத்திய செய்யபட்டு

1. மிகச்சிறிய நுண்ணிடையில் சாத்திய சிவந்த பட்டாடை முதலில் குறிப்பிடப்படுகிறது. மருங்கு - இடை, செய்ய - சிவந்த
2. பெண்களின் இடை மிக நுண்ணியதாக இருத்தல் வேண்டும் என்ற இலக்கணத்திற்கேற்ப அம்பிகையின் இடையும் சிறியதாக இருப்பதால் சின்னஞ்சிறிய மருங்கு என்றார். "கொடிக்கொண்ட சிற்றிடை" என மதுராபுரி அம்பிகை மாலையும் குறிப்பிடுகிறது
3. அவள் அழகு வெள்ளமாக இருக்கிறாள். மேனியின் இருபக்கங்களும் அவ்வழகு வெள்ளத்தின் பெருக்கை - ஆற்றுப் பெருக்கு போன்ற அப்பெருக்கை - கட்டிக்காக்கும் கரைகள் போல் விளங்குகின்றன. ஆற்றின்கரை சில இடங்களில் 'உடைந்து விடுமோ' என்ற நிலையில் இருக்குமல்லவா? அவ்வாறு அவளது இடைப் பகுதி மட்டும் அவ்வழகு வெள்ளத்தால் உடைந்து விடுமோ என்று அஞ்சத்தோன்றும் வகையில் அமைந்திருக்கிறது! அவளது சிற்றிடையின் மெலிவினை சொளந்தர்யலகரி இப்படி வருணிக்கின்றது.
4. சிவந்த பட்டாடையினை அம்பிகை விரும்பி அணிகிறாள். அர்ச்சா முரித்தங்களுக்கும் சிவந்த பட்டாடையினை அணிவித்தல் சிறப்பாகக் கருதப்படுகிறது. 'அருணகுதாலம்' என்னும் சிவந்த ஆடையினைச் சாற்றுதல் அறுபத்துநான்கு உபசாரங்களில் ஒன்றாகும்.

5. “அருணாருண கொஸூம் ப வஸ்தீர பாஸ்வத் கடிதடி” அதாவது மிகச்சினந்த குசும்பச் செடியின் சாயமேற்றிய பட்டாடையினால் அழகுற்று விளங்கும் இடைப்பகுதியினை உடையவள் என்று சகஸ்ரநாமம் குறிப்பிடுகிறது. பழங்காலத்தில் குசும்பச்செடி என்னும் தாவரத்தினின்றும் தயாரித்த சிவந்த சாயத்தினைப் பட்டாடைகளுக்கு ஏற்றி வந்தனர். அவ்வாறு குசும்பச்சாற்றினால் சாயமேற்றிய ஆடை ‘கௌஸூம் பவஸ்தீரம்’ என்று அழைக்கப்பட்டது. புதியகோடி வேட்டியினை ‘காரிக்கன் வேட்டி’ என்றும் கூறுகிறோம். நெசவில் தொய்வின்றி முறுக்கூடல் இருக்க ஏற்பட்ட காரிக்கன் சாயவேட்டியினை அவ்வாறு அழைப்பது போல் குசும்பட்டாடையும் அங்ஙனம் பெயர் பெற்றது. இங்கும் ‘அருணாருண’ என்று இரட்டித்து வருகிறது. சின்னஞ்சிறிய, பெண்ணம்பெரிய என்பன போல், மிகச் சிவந்த என்ற பொருளைத் தருகிறது. அண்ணம் — சிவப்பு

ஆ. பெண்ணம் பெரிய முலை, முத்தாரம்

1. மிகப் பெருந்த திருமுலைகளும் முத்துமாலையும் உடையவள் அபிராமி;
2. பர அபர ஞானகிளாகிய மிகப் பெரிய திருமுலைகளை ‘பெண்ணம் பெரிய முலை’ என்றார். ‘இடங்கொண்டு விம்மி’ என்ற இடத்தில் விரிவாக விளக்கப்பட்டது.
3. தியானம் குறித்த இப்பாடலில் அதற்கேற்ப முத்தாரமும் கூறப்பட்டது. பற்றற்று வீடுபேறு வேண்டித் தியானிக்கும் தவமுடையாரின் துறவு, மற்றும் பற்றற்ற நிலையினை உணர்ந்த அவள் அணியும் முத்தாரம் மட்டும் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டது.

இ. பிச்சி மொய்த்த கன்னம் கரிய சூழல்

1. பிச்சிமலர்களை நெருங்கச் சூடிய மிகக்கரிய கூந்தலையுடையவள் அம்பிகை.
2. “பிச்சி” என்பது சாதிமுல்லையினைக் குறிக்கும். ‘பிச்சிலம்’ என்பது சாதிமுல்லையினைக் குறிக்கும் வடசொல்லாகும். இந்த சாதிமுல்லையினைச் சிவவழிபாட்டுக்காக மாரிக்கண்டேயர் ஆசாய கங்கையுடன் கொணர்ந்தார் என்பது தலவரலாறு. இன்றும் திருக்கடலூரில் தட்சிணாமூர்த்தி சந்நிதிக்கருகில் இம் முல்லைக் கொடி மேடைகட்டிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. இஃது

ஆண்டு முழுதும் மலரும் இயல்புடையது "புஷ்பேஷுஜாதி" என்பது வழக்கு. மலர்களில் சிறந்தது சாதிமுல்லை என்பது அதன் பொருள். சுவ்வாறு உயர்வு பெற்ற மலரினை நெருக்கமாக அணிகிறாள்.

3. மிசவும் கருத்த கூந்தலைக் கன்னங்கரிய குழல் என்றார். சகஸ்ர நாமம் கன்னங்கரியக் குழலை 'நீலசிஞ்சரா' என்ற நாமத்தில் குறிப்பிடுகிறது. சகஸ்ர நாமத்தின் தொடக்கப் பகுதியிலேயே 'கோதிபாதம்' வருணிக்கப்பட்டுவிட்டது. எனினும் சகஸ்ரநாமங்களை எடுத்துப்பாடிய வாக்கீதவிகள் நிச்சுணப்ரம்ம நிலையினை (உருவம், குணம், குறியற்ற நிலையினை) குறிப்பிடும் இடத்தில் மீண்டும் 'நீலசிஞ்சரா' (கரிய கூந்தலையுடையவள்) என்றனர்.

மறைந்து நின்று அம்பெய்திய இராமனை வாலி வன்மையாகச் சாடுகிறான் அதற்கிடையில் அவன் முன்நின்ற இராமனின் அழகினையும் வருணிக்கிறான் 'ஓவியத்து எழுதவொண்ணா உருவத்தாய்' என்கிறான்.

அவ்வாறே தாடசையின் கொடுமையினைக் கூறிவந்த விசுவாமித்திரமுனிவர் "ஆடவர் பெண்மையை அவாவும் தோளினாய்" என இராமன் அழகினைப் புகழ்கின்றார்.

அவனது அழகு காண்பாரைத் தம்மையே மறக்கச் செய்யும் அழகு என்பது தெளிவு அதுபோல் கன்னங்கரிய குழலினைக் கண்ட வாக்கீதவிகளும் தங்களைமே மறக்கின்றனர். நாம் பாடுவது உருவமற்ற நிலை குறித்த பகுதி என்பதனை மறந்துவிடுகின்றனர். அம்பிகையின் அவையின்கண் நின்று பாடிய அவர்கள் அம்பிகையின் கூந்தலழகினை மீண்டும் வருணித்து விடுகின்றனர் வாக்கீதவிகளையும் தம்மை மறக்கச் செய்த அழகு தன்னந்தனியிருந்து தியானிப்பவரின் கருத்திலும் நிலைபெறுகிறது என்பதில் விடப்பில்லை.

FF. கண்முன்று

- 1 அம்பிகைக்கும் மூன்றுகண்கள் உண்டு என்கிறார்.
- 2 சிவகுடும்பத்தில் எல்லோருக்கும் மூன்று கண்கள் உண்டு என்பதனை முன்பே கண்டோம். சூரிய, சந்திர அக்கினியே ஆம் மூன்று கண்கள்

3: "கா" என்பது சரஸ்வதியைக் குறிக்கும் எழுத்து "மா" என்பது இலட்சுமியைக் குறிக்கும் எழுத்து. அவ்விருவரையும் கண்களாகப் பெற்றவனே "காமாட்சி" என்று அழைக்கப்பட்டாள். அத்துடன் தூக்கையினையும் மூன்றாவது கண்ணாகவுடையவள் ஆதிபராசக்தியாகிய அம்பிகை எனக் கூறுவர். எனவே மூவரையும் கண்களாகவுடைய "மூக்கண்ணியைத் தொழுவார்க்கு ஒரு தீக்கில்லை" என்பார் நூற்பயன் கூறும் பரடலிலும்.

4. திரீநயனா, திரீயம்பிகா, திரீலோசனா ஆகிய சகலநாமங்களிலும் அவள் மூன்று கண்கள் பெற்றிருத்தல் குறிப்பிடப்படுகிறது.

2. கருத்தில் வைத்துத் தன்னந் தனியிருப்பார்க்கிது போலும் தவமில்லை

1: மேற்கண்டவாறு சிற்றிடை, செம்பட்டு பெருமூலை, முத்தாரம், கருங்குழல் கண்மூன்று ஆகியவற்றினையுடைய திருவுருவத்தினை மனத்தில் தியானித்து தனிமையில் இருப்பவர்களுக்கு இதைவிட வேறு தவநெறி ஏதும் இல்லை என்கிறார்.

2. சிவனைப் பாடுதல், சிவ சிந்தனை, சிவத்தொண்டு ஆகிய தவ நெறியினைச் சுந்தரர் இறைவனிடம் வேண்டிப் பெற்றது போல் அம்பிகைத் தியானமே பெருந்தவ நெறியாகும் என்கின்றார்.

3. அத்தகைய ஞானிகள் தன்னந்தனி யிருப்பார் என்றால் அது "பாருமில்லாத ஏகாந்தக் காட்டில் இருக்கும் நிலை" என்பது மட்டும் பொருளல்ல. அத்தகையோர் — அந்தத்தியான நிலை கைவரப்பெற்றோர் பலர் குழ இருந்தாலும் அவர்கள் கருத்தால் தனியிருப்பவர்கள். அம்பிகை தியானம் என்னும் ஏகாந்த உலகில் சஞ்சரிப்பவர்கள்.

நம் மடன் அளவளாவிக்கொண்டிருக்கும் ஒருவர் ஆழ்ந்த சிந்தனை வயப்பட்டிருந்தால் நமது பேச்சும் வெளியுலக விடயங்களும் அவரது காதில் விழுவதில்லை. "ஏன்பா! எந்த உலகத்திலிருக்கிறாய்?" என நாம் அவரை வினவி இவ்வுலகச் சிந்தனைக்கு கொண்டுவருகிறோம். அவ்வாறு தனித்த தியானமே இங்கு தன்னந்தனியான நிலையாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

அபிராமிப்பட்டருர், இராமகிருஷ்ணபரமஹம்சரும் இவ்வுலகினை விட்டு விலகிச்சென்று தனி ஆச்சிரமத்திலோ, வனத்திலோ வாழவில்லை இராமகிருஷ்ணரின் வாக்குப்படி அவர்கள் உலகில்

பலருடனேயே இருந்தனர். ஆனால் உலகம் அவர்களுக்குள் இருந்ததில்லை அதாவது - பிற உலகியல் சிந்தனைகள் இல்லாத தன்மைதான் இருந்த நிலை. அவர்களுக்கு வேறு தவறிகள் வேண்டுமெனில்லை என்பதே கருத்து

4. "இனிய தென்முலை இருக்கும் குமாரி
தனியொரு நாயகி தானே தலைவி
தனிப்படுவித் தனள் சார்வு படுத்து
நனிப்படு வித்துள்ளம் நாடி நின்றானே"

என்று அம்பிகை தனிப்படுவித்த நிலையினைக் கூறும் திருமத்திரம் இங்கு ஒப்பு நோக்கிச் சிந்தித்ததற்குரியது.

5. அம்பிகையின் அருள் ஒன்றினை மட்டுமே நாடித் தியானித்திருக்கும் நிலை கூறும் இப்பாடலைக் 'கரமகலாத்யானம்' அமைந்த பாடலென்கிறார் உரையாசிரியர் சண்முகநாதன் அவர்கள். தியான சுலோகங்களில் இத்தகைய உருவம் வருணிக்கப்பட்டிருப்பதனையும் கட்டிக்காட்டி இவ்வருணனைகளே அர்ச்சா ரூபங்களை வடிக்க உதவும் குறிப்புக்கள் என்றும் விளக்குகிறார்.

"நாட்கொண்ட கொங்கைத் துணையும் பொன்மேனியும் நஞ்சளித்த வாட்கொண்ட நாட்டமும் தொண்டைச் செவ்வாயும் மருகிருடுத்துத் தோட்கொண்ட செம்பட்டுக் முத்தாரமும் கொண்டு தோன்றி எனை ஆட்கொண்ட நாயகியே! மதுராபுரி அம்பிகையே"

என்ற மதுராபுரி அம்பிகை மாலைப் பாடலில் இதேவடிவம் குறிப்பிடப்படுகிறது

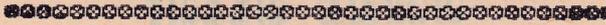
7. "கட்டிய செம்பட்டு முத்தாரமும் நினைகணவரைப் போய்த்
கெட்டிய கண்ணும் திருநெடுந்தோளும் தெளிந்து நறாக்
கொட்டிய மென்மலர்க் கூந்தலும் சாந்தக் குழம்பலம்ப
முட்டிய கொங்கையுமாய் உலகே! வந்தென் முன்றிற்கவே"

என்பது அதே வடிவினைக் குறிப்பிடும் நமச்சிவாயரின் உலகம்மை கவித்துறை அந்தாதிப்பாடல்

தியானம் கூடுதலும் சிற்பக்கலையில் தேர்ச்சி எய்துதலும் இப்பாடலின் பாராயண பலனாகும்.

யாவர்க்குமாம் பிறர்க் இன்னுரை கூறிய
அமர் வைத்தியகலாநிதி வை. கனகரத்தினம்
 அவர்களின்

1 ம் ஆண்டு நினைவஞ்சலி

மலர் வு

04

03

1918

உதிர்வு

08

03

1994

இதி: 25 - 2 - 1995

யாழ்ப்பாண மாமுனிவர் யோகர் சுவாமிகளின் ஆசிரியோடு வைத்திய சேவையாற்றி சிறந்த குடும்பஸ்தராக விளங்கி மறைந்த வைத்தியகலாநிதி வை. கனகரத்தினம் அவர்களின் முதலாண்டு நிறைவு 25 - 2 - 98 சனிக்கிழமை இன்றாகும்.

ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை எல்லாம் அவன் செயல் என்ற வார்த்தைகளை தினமும் வாயாரப் பேசுவதுடன் மறந்தும் குறை கூறாது யாவருக்கும் இன்னுரை வார்த்தைகள் கூறி சிறப்பாக வாழ்ந்தவர் அமர் வைத்தியகலாநிதி வை. கனகரத்தினம் ஐயா அவர்கள் செய்யும் தொழிலே இதயவமாகக்கொண்டு யாவரையும் நன்கு நேசித்து வாழ்ந்தவர். எங்கிருந்தோ வந்தவர் எம்மை எல்லாம் அன்பால் கட்டி தம்மவராக்கிக் கொண்டார். வாழ்ந்த காலம் பூராகவும் நல்லவராகவும் யாவருக்கும் இனியவராகவும் வாழ்ந்து மறைந்துவினார். இவரது சேவைக்காலம் எங்கள் யாவருக்கும் ஓர் பொற்காலமாகும். என்றும் இவர் கந்தவுலகில் பேரின்பவாழ்வு வாழ்வார் என்ற நம்பிக்கை எமக்கு உண்டு அதேபோல எங்கள் நெஞ்சங்களிலும் நிறைந்து வாழ்கின்றார் அமரரின் ஆத்மசாந்திக்காக நமியாவரும் பிரர்த்திப்போம்.

ஆக்கம் அன்பன்

க. வசுமதேவன்

வழக்கம்பரை அம்பாளை நம்பிக்கையோடு வணங்கி வந்தவர்

வழக்கம்பரையில் பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் வாழ்ந்து வைத்திய சேவை புரிந்து அமரவாழ்வு எய்தியவர் வைத்தியர் வை. கணகரத்தினம் அவர்கள். வழக்கம்பரை அம்பாளை இங்கு வாழ்ந்தநாள் பூராஷும் நம்பிக்கையோடு வணங்கி வந்தவர். எங்கள் எல்லோருடனும் அன்பு கொண்டவர்.

அம்பாளின் அருட்சகலியை தான் அனுபவித்த தன்மைகளை எல்லாம் எமக்குக் கூறி மகிழ்வார். எம்மால் வெளியிடப்படும் அபிராமியந்தாதி வெளியீடுகளை வாசித்து இன்புறுவதுடன் தமக்கு மிகவும் பிடித்த பகுதிகளை கோடிட்டு எமக்கு காட்டி பக்திபண்ணுவார் எம்மால் தொடர்ந்து வெளியிடப்பட்டு வரும் அபிராமியந்தாதி ஆய்வுரை வெளியீட்டுக்கு உகவுவதுடன் தாமும் ஒரு பாடல் வெளியீட்டை வெளியிட எண்ணி இருந்தார். வைத்தியரின் எண்ணத்தை நிறைவு செய்ய முன்வந்த அருமை மனைவி க. கௌரி அம்மாவின சேவையை நாம் பாராட்டுகின்றோம்.

எங்கள் யாவருக்கும் நல்லவராக வாழ்ந்த வைத்தியர் வை. கணகரத்தினம் அமரவாழ்வு எய்தி ஓராண்டு நிறைவாகும். இத்தினத்திலே நாம் யாவரும் படித்துப் பக்தி பண்ண ஒரு அபிராமியந்தாதி பாடல் ஆய்வுரையை வெளியிட்டது என்றும் பாராட்டத் தக்கதாகும் இப்பாடலின் பயன் தியானம் கைகூடல் என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் வைத்தியரை நிறைவு கொண்டு அம்பாளை வணங்கி இவ்வெளியீட்டை வெளியிட உதவிய வைத்தியரின் மனைவி பிள்ளைகளுக்கு நன்றிகூறிக்கொள்கின்றோம். அமரரின் சாந்திக்கு பிரார்த்திப்போம். அடுத்தபாடலில் சந்திப்போம்.

வணக்கம்

5-02-1995

“பஜனைச் சபையார்”

ராஜா பதிப்பகம், பண்ணாகம்